

Great Canyon: «Fa 5 anys vam fer el pas sense més pretensió que fer les coses amb molt d'afecte»

Parlem amb Joana Serrat i David Giménez, creadors del segell Great Canyon ara fa 5 anys | Per celebrar l'aniversari, demà es publica un disc amb cançons inèdites i remescles emblemàtiques

David Giménez i Joana Serrat (Great Canyon) | Pol Fuentes

Ja fa 5 anys que la cantautora vigatana **Joana Serrat** i el seu manàger David Giménez van engegar el propi projecte discogràfic: Great Canyon! Eixamplant la família i les referències any rere any, i consolidant-se com a segell independent de referència, Great Canyon arriba a la fita d'un lustre de vida amb un nou disc com a celebració. Es tracta de *We Started a Joke (2016-2021) A Miraculous Celebration* (Great Canyon, 2021), que demà mateix veurà la llum. De moment, però, parlem amb els dos artífexs del projecte perquè ens expliquin com ha estat el trajecte fins aquí, mentre escoltem una *playlist* que han confeccionat ells mateixos amb 10 de les cançons més emblemàtiques del segell.

Ara celebren 5 anys de recorregut! Com va començar tot? Va ser amb la voluntat d'autoeditar-se o de la vocació de començar un segell?

David Giménez: De fet, va ser un moment en què determinades situacions van convergir

perquè féssim el pas. El 2015 just vaig topar-me amb la **Marta Delmont**, qui encara no tenia res editat. Vaig veure en ella tot el talent que té, i de seguida li vaig proposar a la **Joana** que produís el seu disc de debut. D'altra banda, feia temps que estàvem treballant amb el **Roger Usart** pel seu nou disc i la **Joana** va proposar que el produís el seu amic **Ryan Boldt** -líder del grup canadenc **The Deep Dark Woods**, i amb qui ja havia participat fent el duet a la cançó "Black Lake" del *Cross The Verge* (Loose, 2016)-. Vaig començar a moure les seves cançons entre segells coneguts, i tots em van dir que hi estaven interessats, però que havíem d'esperar un any o any i mig per treure'l, i ens va semblar que era massa temps d'espera. Paral·lelament, el segell que havia publicat el primer disc de **CARLA**, *Night Thoughts* (Sones, 2014), va tancar. Així que vam tenir algunes reunions amb els amics d'El Genio Equivocado, que ens van dir què havíem de fer per iniciar-nos en aquest món, i sense més pretensió que fer les coses amb molt d'afecte i molta qualitat, vam fer el pas.

El nom del segell sorgeix del primer disc de Joana Serrat, 'Dear Great Canyon' (Segell del Primavera, 2014)?

D.G: Hi ha una prehistòria d'això. El nom del disc de la **Joana** ve d'una passejada per La Plana de Vic. Tot mirant el perfil del Pla d'Aiats, vam fer broma amb què teníem el nostre Grand Canyon a Vic. Així que el nom ve d'abans. La **Joana** imagino que el va fer servir com a homenatge del lloc on va néixer. Una referència a les seves arrels. I al segell, en posar-li aquest nom, hem fet el mateix: indiquem d'on venim amb orgull.

Great Canyon és un segell bastant familiar de Vic, però ahora teniu la mirada posada enfora.

D.G: Quan vam començar l'aventura, teníem molt clars diversos punts de partida: no teníem aspiracions econòmiques, només volíem treballar amb gent de qualitat, acompanyar-los artísticament ja des de les primeres maquetes, oferir els nostres punts de vista pel que fa a la tria de cançons, producció, mescla, imatge... Oferir també els nostres contactes creats arreu del món, i estimar molt i treballar amb afecte els seus discos. Per aquest motiu, la química entre les persones era un fonament principal. Crec que per això, hi ha tant de respecte i estima entre els músics i el segell. I sí, d'alguna manera, vam començar a formar una família amb gent que potser no encaixava enlloc.

En aquests 5 anys també heu format la formació Riders of The Canyon, amb Joana Serrat, Marta Delmont, Roger Usart i Matthew McDaid!

Joana Serrat: Si ho recordo bé, pels volts de l'estiu del 2017 havíem tingut la idea -juntament amb el David- de fer un grup d'harmonies vocals a l'estil **Crosby, Stills & Nash** aprofitant la bona química entre tots nosaltres. Aleshores, va coincidir que ens vam assabentar que el grup texà **Band Of Heathens** venia a Barcelona, a la malaauradament desapareguda Rocksound, i en David va moure fils perquè obríssim per a ells. El fet de fer-los de teloners ens va ajudar a començar fer els assajos i a establir un repertori. La veritat és que el bon resultat de l'experiència, tant personal com professional, ens va motivar a continuar el projecte. Després d'allò, vam tocar al festival El Mini d'Olot i al Mercat de Música Viva de Vic amb les entrades exhaurides per tots dos concerts. El 2019 vam anar a l'estudi del Jordi Casadesús a gravar unes quantes cançons que havíem escrit per al projecte i, després, li vam fer arribar al músic i productor nord-americà John Morgan Askew (**Alela Diane**, **Laura Gibson**, **Howe Gelb**) per fer la producció i les mescles. Espero que d'aquí poc puguem treure el primer llarga durada del grup. És un projecte que m'omple, em motiva i que visc d'una manera absolutament romàntica.

Sobretot editeu artistes inspirats en el folk americà (sovint, fins i tot cantant en anglès). Quina és la clau de l'èxit perquè funcioni a Catalunya?

D.G: Bé, crec que és la imatge que donem fora, la de segell de folk americà, però una de les nostres tres primeres referències va ser el disc de debut de **Murdoc**, el projecte en solitari de Bernie Sánchez (ex **Mine!**, músic de la **Joana** als **The Great Canyoners**, i també d'**Enric Montesfucó** entre d'altres). El seu disc és power-pop-sideral amb tocs de punk (per l'actitud) i molt de drama. Altres exemples per il·lustrar que no només apostem per un estil concret són **CARLA**, que fa pop electrònic, i **Ciuret** -el projecte de Toni Serrat, el germà gran de la família- que

fa ambient experimental instrumental. Per a nosaltres, la clau que funcionin a Catalunya és la qualitat dels mateixos artistes i dels seus discos. Aquesta qualitat aconseguix que ningú es plantegi estils o idiomes, com no ho fas amb qualsevol grup que t'agrada i ve de fora. Simplement, el valores i el gaudeixes.

Joana, tu has treballat tant amb indústria com amb músics americans. Què has vist que hakis aplicat aquí? Què enveges o admires de com es fan allà les coses, i en què creus que aquí tenim algun avantatge?

J.S: La meva experiència tant al Québec com als Estats Units és més una experiència d'estudi i del procés de producció i gravació d'un disc més que no pas del teixit industrial que ocupa un segell pròpiament. Per a valorar la nostra feina com a discogràfica, prenc la referència de Loose, el segell anglès que em publica els discos des de fa cinc anys, i dels documentals i llibres que aborden aquesta qüestió. L'altre dia, parlant amb el periodista musical Ignasi Julià, ens va oferir un dels elogis més bonics que hem escoltat des que hem començat aquesta aventura: "vosaltres sou com la Sun Records i la Factory". I ho deia pel fet de ser independents i per haver creat i fet família. És cert que aquí a Catalunya -també ho fan a Espanya- els segells desenvolupen tots els rols de premsa, de booking, management i discogràfica, mentre que a Anglaterra, per exemple, tot això està ben diferenciat. És a dir, la discogràfica publica els discos i paga un PR perquè en faci la premsa (la difusió de la publicació); management i booking són empreses exteriors i desvinculades d'ella. Crec que hem de seguir fent el nostre camí amb la nostra petja. Un segell discogràfic és també una expressió artística que defineix i aporta una visió genuïna al món d'aquell qui la representa.

Joana Serrat Foto: Juan Miguel Morales

Quan vau començar amb Great Canyon preveïeu arribar als 5 anys? Era un moment complicat per començar un segell, tal com estava aleshores la indústria del disc...

D.G: No ens vam plantejar res. De fet, el nostre ideari era anar fent, sempre amb qualitat i afecte i, fins a on arribem, haurà estat un luxe.

Per celebrar-ho, publicareu un disc -'We Started a Joke (2016-2021) A Miraculous Celebration'-. amb cançons inèdites i remescles de la majoria d'artistes del segell. D'on sorgeix la idea i com ha anat l'enregistrament?

D.G: El títol, que vindria a dir "Vam començar tot això com un joc i ara estem celebrant miraculosament el 5è aniversari" és indicatiu del nostre humor, de la nostra manera de ser. Quan tothom ens afalaga, sempre responem amb alguna broma sobre nosaltres mateixos per treure ferro a l'assumpte. Igual que tots, ens encanta que es valorin les coses bones que fem, però alhora ens incomoda quan ens les diuen. Suposo que ens pesa massa allò de no voler ser ni semblar el que no som. La idea surt per celebrar que seguim vius. Hem tingut tota mena de vivències, de fantàstiques i d'altres molt crítiques. Algunes d'aquestes experiències dolentes van esdevenir-se l'una darrera l'altra i vaig plantejar-me seriosament de deixar-ho córrer. Al final, sempre valoro més el benestar personal. Però va arribar just a temps el Premi Enderrock per a *Kill a Feeling* (Great Canyon, 2019) de **CARLA**, i allò va ser un punt i a part a l'hora de plantejar-me el futur, sobre com viure i quines decisions empresarials prendre. Vaig recordar que teníem unes quantes cançons molt bones que no havíem editat. I vam pensar que era el moment perfecte per a treure-les del fons del calaix. Els artistes dels quals no teníem material inèdit, els vam explicar la idea del recopilatori i tots van voler entrar a estudi a gravar alguna cançó per a l'ocasió. Els hi estem molt agraïts per aquest motiu.

Teniu prevista alguna altra celebració d'aquests 5 anys?

D.G: Farem segur una presentació al novembre o desembre a la Sala Modernista del Casino de Vic amb actuacions acústiques. Si tenim més oportunitats de fer-ho en altres llocs, segur que ho farem.